

Súd: Okresný súd Martin
Spisová značka: 5C/127/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5713207954
Dátum vydania rozhodnutia: 21. 06. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Nora Zátopková
ECLI: ECLI:SK:OSMT:2018:5713207954.21

Rozhodnutie

Okresný súd Martin sudkyňou JUDr. Norou Zátopkovou v právnej veci žalobcu: R. N.č V.. X.XX.XXXX, B. P. P.Ö.I. X, XXX XX R., právne zastúpená AK JUDr. Repáňom a partneri s.r.o., so sídlom v Martin, M. R. Štefánika 25, IČO: 50711776 proti žalovanému: P.ň., V.. X.X.XXXX, B. P. X. Š.ň.č XXX, XXX XX, za účasti intervenienta vystupujúceho na strane žalovaného: Generali Poistovňa, a.s. so sídlom Lamačská cesta 3/A, 841 01 Bratislava, IČO: 35 709 332, právne zastúpený: JUDr. Gabrielou Reichovou, advokátkou so sídlom v Martine, Vajanského námestie č. 2, v konaní o náhradu škody, takto

rozhodol:

I. Žalovaný je povinný zaplatiť žalobkyni sumu 2307 euro spolu s úrokom z omeškania vo výške 8,5% ročne od 4.6.2013 do zaplatenia, to všetko do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

II. Žalovaný je povinný zaplatiť žalobkyni úrok z omeškania vo výške 8,5% ročne zo sumy 4921,60 eura od 4.6.2013 do 16.4.2014, zo sumy 24,75 eura od 4.6.2013 do zaplatenia, to všetko do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

III. Vo zvyšnej časti súd žalobu žalobkyne zamietá.

IV. Žalovanému a intervenientovi na strane žalovaného sa priznáva voči žalobkyni nárok na náhradu účelne vynaložených trov konania v rozsahu 24%.

V. Slovenskej republike sa voči žalovanému priznáva nárok na náhradu trov konania v rozsahu 38%.

odôvodnenie:

1. Žalobkyňa dňa 24.5.2013 podala žalobu o náhradu škody v súlade s ustanoveniami § 420, § 427 a § 444 Občianskeho zákonníka. V písomne podanej žalobe uviedla, že dňa 27.5.2011 v čase okolo 6,36 hod. viedol svoje osobné motorové vozidlo značky D. D. D., F.Č..B. po ceste č.II/519 v smere od Martina do Prievidze, keď za obcou Ležiachov, okres Martin predchádzal bližšie nezistené nákladné motorové vozidlo s návesom, v dôsledku toho, že predtým riadne nesledoval situáciu na cestnej premávke a nevšimol vozidlo, jazdiace v protismere v kilometri 24,8 ľavou bočnou stranou vozidla narazil do ľavej bočnej strany protiídúceho osobného motorového vozidla značky Z. F.Č.. R., ktoré viedol vodič S. N.Š., v dôsledku čoho jeho spolujazdkyňa - žalobkyňa utrpela zlomeninu dvoch rebier, pomliaždenie pľúc ťažkého stupňa, kompresiu piateho driekového stavca, krvné podliatiny po celom tele, pomliaždenie brucha ťažkého stupňa s potrebou liečenia a PN v trvaní 7 týždňov, počas ktorej bola poškodená najmä pre bolestivosť a obmedzenie pohybu trupu a obmedzená v obvyklom spôsobe života. Proti žalovanému bolo začaté trestné stíhanie a následne konanie pred Okresným súdom v Martine pod č.k. 13T/151/2011 bolo podmienene zastavené vzhľadom k tomu, že žalovaný v priebehu uvedeného trestného konania vyhlásil, že spáchal predmetný skutok, za ktorý bol stíhaný a neboli odôvodnené pochybnosti o tom, že jeho vyhlásenie bolo vykonané vážne, slobodne, zrozumiteľne a teda je týmto vyhlásením ustálený vinník následkov, ktoré boli spôsobené žalobkyni. Osobné motorové vozidlo, ktoré viedol žalovaný malo uzatvorené povinné zmluvné poistenie u spoločnosti Generali Slovensko poisťovňa a.s.. Predmetnú

dopravnú nehodu riešila poisťovňa ako poistnú udalosť č.XXXXXXXXXXX a pri riešení uplatnených nárokov žalobkyne neposkytla plnenie v uplatnenom rozsahu, preto bola podaná žalobkyňou žaloba na súd.

2. Žalobkyňa si uplatnila nároky, spočívajúce v bolestnom, sťažení spoločenského uplatnenia, účelne vynaložené náklady na vypracovanie znaleckého posudku o bolestnom, sťažení spoločenského uplatnenia a vecnú škodu.

Žalobkyňa uplatnila bolestné v súlade so znaleckým posudkom, vypracovaným R.. H., ktorý ohodnotil bolestné počtom bodov 325 a pred podaním žaloby bola uhradená žalobkyni čiastka 2461 eura za 160 bodov. Zvyšných 165 bodov si uplatnila v konaní pri náhrade za jeden bod 15,38 eura vo výške 2537,70 eura.

3. Za sťaženie spoločenského uplatnenia v súlade so znaleckým posudkom, vypracovaným R.. H., ktorý ohodnotil sťaženie spoločenského uplatnenia počtom 500 bodov, žalobkyňa uplatnila pri bodovom ohodnotení jedného bodu 15,72 eura a celkove žiadala priznať 7860 euro, po navýšení tejto čiastky na dvojnásobok, t.j. 15720 euro.

4. Za vypracovanie znaleckého posudku o bolestnom uplatnila sumu 215 euro a za sťaženie spoločenského uplatnenia 357 euro.

5. Vecnú škodu, ktorá jej vznikla v súvislosti s dopravnou nehodou, kedy došlo k strate dioptrických okuliarov, ktoré používala, uplatnila čiastku 340 euro s tým, že zo strany poisťovne došlo k uhradeniu sumy 78,05 eura. Z tohto titulu uplatnila v žalobe sumu 261,95 eura.

6. Celkove žiadala žalobkyňa priznať sumu 19106,65 eura s úrokom z omeškania vo výške 8,75 % ročne zo žalovanej sumy od 10.2.2013, pričom príslušenstvo žalovanej sumy nezdôvodnila.

7. Žalovaný sa k žalobe písomne vyjadril podaním zo dňa 12.6.2013, kde uviedol, že u poisťovne mal v čase dopravnej nehody uzavretú zmluvu. Uvedená dopravná nehoda ho dodnes mrzí. Poisťovní oznámil v súlade s ustanovením § 10 ods.3 písm.a/ Zák.č.381/2001 Z.z., že bol proti nemu uplatnený nárok na náhradu škody a požiadal poisťovňu o ustanovenie právneho zástupcu v konaní. K uplatnenej náhrade škody sa nevedel vyjadriť. Poukázal na to, že hodnota bodu pri bodovom ohodnotení bolestného a sťaženia spoločenského uplatnenia bola uvedená žalobkyňou rozdielne za rovnaký rok, t.j. 2011. Žalobkyňa sa pokúsila uzavrieť dohodu ohľadne náhrady za sťaženie spoločenského uplatnenia len voči poisťovateľovi, nie voči nemu. Podľa § 6 ods.3 Zák.č.437/2004 Z.z. si môže poškodený uplatniť nárok na náhradu za sťaženie spoločenského uplatnenia, ak podal návrh na uzatvorenie dohody podľa odseku 1 a do troch mesiacov od jeho podania sa neuzatvorila dohoda podľa ods.1 neuspokojili sa nároky poškodeného. Nebolo mu zrejmé s akým plnením mal byť v omeškaní. O uplatnenom nároku sa dozvedel až doručením žaloby.

8. Intervenient na strane žalovaného sa písomne vyjadril podaním zo dňa 17.6.2013. K uplatnenému nároku za bolestné považoval nesprávne bodové ohodnotenie bolestného vykonané R.. H. pokiaľ išlo o bodové ohodnotenie položky 246a, 107c, a 76. V časti uplatnenia nároku za sťaženie spoločenského uplatnenia nesúhlasil s priznaním nároku za položku 254 - vážne duševné poruchy po iných vážnych poraneniach okrem zranenia hlavy, pretože v priloženom zázname zo zdravotnej dokumentácie žalobkyne zo dňa 12.9.2011 sa uvádzalo, že pacientka je v liečbe psychiatra od 10.3.2011 pre depresívnu poruchu. V žalobe podľa neho chýbalo akékoľvek zdôvodnenie pre zvýšenie sťaženia spoločenského uplatnenia na dvojnásobok. Platná právna úprava neumožňuje takto zvýšiť čiastku základného bodového ohodnotenia. K nároku na náhradu liečebných nákladov poukázal na ustanovenie § 7 ods.1 Zák.č.437/2004 Z.z., kedy lekársky posudok spracúva posudzujúci lekár a vydáva zdravotnícke zariadenie, ktorého posudzujúci lekár vypracoval lekársky posudok. V danom prípade nebolo preukázané vykonanie úhrady za spracovanie posudku príslušnému zdravotníckemu zariadeniu. K vecnej škode uviedol, že z jeho strany bola priznaná čiastka za stratu okuliarov po zohľadnení reprodukčnej obstarávacej hodnoty a to vo výške 78,05 eura, čím nárok považovali za uspokojený.

9. Súd vykonal dokazovanie výsluchom strán sporu, listinnými dôkazmi - prepúšťacou správou zo dňa 3.6.2011, lekárskymi nálezmi, posudkom o bolestnom zo dňa 15.10.2011, oznámením k náhrade zo dňa 12.12.2011, oznámením o prehodnotení likvidácie poistnej udalosti č.XXXXXXXXXXX zo dňa 23.1.2012,

oznámením o plnení zo dňa 23.11.2011, pokladničným blokom zo dňa 2.12.2015, oznámením o ukončení likvidácie poisťnej udalosti zo dňa 20.12.2011, listom zo dňa 6.7.2012, žiadosťou o poskytnutie poisťného plnenia zo dňa 15.4.2013, oznámením o poskytnutí plnenia titulom bolestného v súlade s lekárskeym posudkom R.. T. R. zo dňa 4.12.2011, likvidačnou správou zo dňa 20.11.2011, znaleckým posudkom R.. K. Š. č.1/2014, znaleckým posudkom R.. J. P. č.26/2015, doplnkom tohto znaleckého posudku, znaleckým posudkom S.. X., pripojeným spisom Okresného súdu Martin sp.zn. 13T/151/2011.

10. V priebehu konania došlo zo strany žalobkyne k späťvzatiu žaloby z dôvodu, že jej bolo plnené zo strany intervenienta, alebo že svoj nárok neuplatnila a týmto došlo k zmene v konaní nasledovne: pri uplatnení bolestného žalobkyňa žiadala priznať za 165 bodov 15,38 eura v sume 2537,70 eura. Z tohto uplatneného nároku jej čiastka 307,60 eura bola zaplatená 16.4.2014 intervientom a čiastku 1922,50 eura vzala späť, celkove z bolestného zobrala návrh späť vo výške 2230,10 eura. V tejto časti bolo konanie zastavené uznesením zo dňa 21.10.2014.

V časti uplatneného bolestného zostalo uplatnené bolestné za položku 246a - 20 bodov traumatický šok ľahkého stupňa vo finančnom vyjadrení v sume 307,60 eura. Tento nárok intervenient neuznal napriek tomu, že znalci R.. H. D. R.. Š. ohodnotili bolestné pri zranení žalobkyne pri dopravnej nehode ako dôvodné.

V časti bolestného súd ako dôvodne uplatnené priznal žalobkyni nárok za 20 bodov po 15,37 eura, celkove 307,60 eura v súlade s vypracovaným znaleckým posudkom R.. Š. v tomto konaní.

11. Pri uplatnení sťaženia spoločenského uplatnenia žalobkyňa v podanej žalobe vychádzala z hodnoty bodu 15,72 eura, pričom správna hodnota bodu pre dané obdobie rok 2011 bola hodnota bodu 15,38 eura. Pri správnej hodnote bodu by žalobkyňou uplatnený nárok bol 7690 eura (dvojnásobok 15380 eura). Žalobkyňa uplatnila nárok 7860 eura (dvojnásobok 15720 eura). V priebehu konania došlo z jej strany k čiastočnému späťvzatiu žaloby v rozsahu nesprávne uvedenej hodnoty bodu, t.j. v sume 340 euro.

12. Z uplatneného nároku žalobkyňou za sťaženie spoločenského uplatnenia bola suma 4614 eura dňa 16.4.2014 zaplatená intervenientom. Žalobkyňa z nároku za sťaženie spoločenského uplatnenia vzala návrh späť vo výške 3930 eura a následne 1179 eura. Konanie v časti o zaplatenie 3930 eura s príslušenstvom, ktoré žalobkyňa vzala späť bolo zastavené uznesením zo dňa 15.10.2013. Konanie v časti späťvzatia sumy 4614 eura a 1179 eura bolo na základe späťvzatia žalobkyňou zastavené uznesením zo dňa 21.10.2014.

Z nároku za sťaženie spoločenského uplatnenia, ktoré si uplatnila žalobkyňa vo výške 15380 eura (2x po 7690 eura) jej bola zaplatená suma 4619 eura a svoj nárok vzala späť v časti 3930 eura a 1179 eura. Celkove suma po späťvzati v časti sťaženia spoločenského uplatnenia bola 9723 eura, vo zvyšnej časti žalobkyňa žiadala priznať svoj nárok. V časti uplatneného nároku na sťaženie spoločenského uplatnenia, vychádzajúc zo znaleckých posudkov R.. H., R.. Š. a R.. P., ani u jedného z lekárov nebolo navrhnuté zvýšenie bodového ohodnotenia v súlade s ustanovením § 10 ods.4 Zák.č.437/2004 Z.z., kedy uvedení mali možnosť navýšiť bodové ohodnotenie.

13. Podľa ustanovenia § 5 ods.5 Zák.č.437/2004 Z.z. v prípadoch hodných osobitného zreteľa, akým je uznanie invalidity, môže súd náhradu za sťaženie spoločenského uplatnenia zvýšiť najviac o 50%.

14. Podľa § 6 ods.1 uvedeného zákona poskytovateľ náhrady a poškodený môžu uzatvoriť dohodu o náhrade za sťaženie spoločenského uplatnenia a to aj nad výšku náhrady, ustanovenú týmto zákonom, najviac však do výšky náhrady ustanovenej v § 5 ods.5 ak ide o náhradu za sťaženie spoločenského uplatnenia z povinného zmluvného poistenia zodpovednosti za škodu, spôsobenú prevádzkou motorového vozidla, dohodu s poškodeným môže uzatvoriť poisťovateľ alebo Slovenská kancelária poisťovateľov.

15. Podľa § 6 ods.3 uvedeného zákona, poškodený je oprávnený uplatniť nárok na náhradu za sťaženie spoločenského uplatnenia na súde, ak sa podal návrh na uzatvorenie dohody podľa odseku 1 a do troch mesiacov od jeho podania sa neuzatvorila dohoda podľa odseku 1 a neuspokojili sa nároky poškodeného.

16. Vychádzajúc z citovanej zákonnej úpravy zo strany žalobkyne podľa názoru súdu neboli preukázané podmienky pre priznanie zvýšenia nároku za sťaženie spoločenského uplatnenia, preto súd v tejto časti

jej nárok, ktorý zostal po čiastočnom späťvzatí zamietol. Zo strany žalobkyne neboli prezentované žiadne tvrdenia, ktoré by odôvodňovali tento nárok a neboli predkladané dôkazy, ktoré by preukázali splnenie podmienok na priznanie tohto nároku.

17. Vecná škoda, ktorú si žalobkyňa uplatnila za dioptrické okuliare v časti intervenientom bola uhradená a to vo výške 78,05 eura. Uplatnená výška škody žalobkyňou za okuliare bola 340 euro a po úhrade intervenientom zostala čiastka 261,95 eura. Pretože medzi zúčastnenými stranami v tomto smere nedošlo k ustáleniu hodnoty okuliarov pre účely priznania náhrady škody, bol ustanovený súdom znalec, ktorý vypracoval znalecký posudok a ustálil hodnotu na 102,80 eura. V časti 159,15 eura vzala žalobkyňa návrh späť s prihladnutím na znalecký posudok a žiadala priznať rozdiel neuhradenej sumy vo vzťahu k výške znaleckého posudku a to 24,75 eura (102,80 eura -78,05 eura). Tento nárok žalobkyni bol ako dôvodný priznaný s prihladnutím na hodnotu ustanovenú znalcom, pribratým do konania.

18. V časti uplatneného nároku žalobkyňou za účelne vynaložené náklady, spojené s liečením a to vypracovanie znaleckého posudku o bolestnom vo výške 215 euro a dopracovanie znaleckého posudku o sťažení spoločenského uplatnenia vo výške 357 euro, celkove vo výške 587 euro, k preukázaniu tohto nároku predložila žalobkyňa príjmový pokladničný doklad, preukazujúci zaplatenie sumy 372 euro dňa 25.3.2013, prijímateľovi, ktorý bol označený poradenstvom v zdravotníctvo, odškodnenie a posudky po úraze Y..R.. Y. H., XXXXX R., R. XX, S.N.: XX XXX XXX. Tento nárok zo strany žalovaného a intervenienta uznaný nebol s poukazom na ustanovenie § 7 ods.1 Zák.č.437/2004 z dôvodu, že výdavky, preukazujúce žalobkyňou nie sú výdavkami zdravotníckeho zariadenia, ktorý by malo takýto posudok spracovať s tým, že žalobkyni bol uhradený nárok vo výške 25 euro, čo je primeranou náhradou za spracovanie lekárskeho posudku.

19. Podľa § 7 ods.1 Zák.č.437/2004 Z.z. lekársky posudok spracúva posudzujúci lekár a vydáva zdravotnícke zariadenie, ktorého posudzujúci lekár vypracoval lekársky posudok. Ak je posudzujúcim lekárom lekár zariadenia ústavnej zdravotnej starostlivosti, lekársky posudok posudzuje primár príslušného oddelenia alebo prednosta príslušnej klinickej zdravotníckeho zariadenia alebo jeho zástupcu, ak rozsah následkov presahuje 200 bodov. Z predloženého listinného dokladu a to príjmového pokladničného bloku, predloženého žalobkyňou k uplatneniu náhrady za zaplatenie znaleckého posudku bolo zrejmé, že zaplatená suma žalobkyňou nebola príjmom zdravotníckeho zariadenia, ktorého posudzujúci lekár mal vypracovať lekársky posudok, ale bola príjmom R.. Y. H., ktorý v živnostenskom oprávnení má práve živnosť na činnosť označenú v príjmovom pokladničnom doklade. Pretože iné skutočnosti zo strany žalobkyne vo vzťahu k tomuto uplatnenému nároku neboli, neprezentovala žiadne iné dôkazy, súd v tejto časti jej návrh ako nedôvodný zamietol.

20. Pretože žalobkyňa nárok, ktorý uplatnila žiadala priznať s úrokom z omeškania tak, ako je uvedený v petite žaloby, bolo jej povinnosťou zdôvodniť uvedené príslušenstvo uplatnenej pohľadávky. S touto skutočnosťou sa žalobkyňa žiadnym spôsobom nevysporiadala. Vychádzajúc zo zisteného skutkového stavu preukázanými skutočnosťami s prihladnutím na listinné dôkazy, ktoré súdu boli predložené, súd priznal žalobkyni neuhradenú náhradu za bolestné vo výške 307,60 eura (20 bodov) a náhradu za neuhradenú časť škody za dioptrické okuliare vo výške 24,75 eura. Celkove priznaná suma bola 332,35 eura.

Žalobkyňa vzala návrh v časti náhrady škody za okuliare vo výške 159,15 eura späť a v časti uplatnenia sťaženia spoločenského uplatnenia z dôvodu nesprávneho uplatnenia hodnoty bodu vo výške 340 euro, teda žalobu v časti 499,15 eura vzala späť. Toto späťvzatie nebolo spôsobené správaním žalovaného, resp. intervenienta na strane žalovaného.

21. Proti rozhodnutiu súdu prvej inštancie podali odvolanie žalobkyňa a intervenient, odvolací súd svojím rozsudkom zo dňa 31.5.2017 rozhodol tak, že odvolanie žalobkyne proti I.výroku rozsudku okresného súdu, v ktorom žalovaný bol povinný zaplatiť žalobkyni sumu 332,5 eura odmietol, rozsudok okresného súdu vo výroku II., ktorým bolo konanie v časti o zaplatenie sumy 99,15 eura s príslušenstvom zastavené zostal nedotknutý, výrok III., ktorým bola žaloba zamietnutá v časti o zaplatenie 587 euro s príslušenstvom potvrdil, vo zvyšnej časti tohto výroku bol rozsudok zrušený vrátane výroku o trovách konania a vec vrátená súdu na ďalšie konanie.

22. K zamietnutiu žaloby, v ktorej sa žalobkyňa domáhala sumy 2307 euro (SSU za 150 bodov podľa položky 254 lekárskeho posudku zo dňa 9.2.2018 pri hodnote 15,38 eura za jeden bod), ďalej sumy 1153,50 eura (50% zvýšené SSU za označených 150 bodov), zo sumy 2307 euro (50% zvýšenia SSU za 300 bodov ohodnoteného položkou 304c znaleckým posudku R.. Š.F.Q.), ktoré bodové ohodnotenie SSU už bolo žalobkyňi plnené v priebehu konania zo strany intervenienta a uplatnených úrokov z omeškania.

Podľa odvolacieho súdu nárok žalobkyne na náhradu SSU za 150 bodov podľa položky 254 lekárskeho posudku zo dňa 9.2.2013, ktorý bol okresným súdom zamietnutý, bolo nepreskúmateľné. Odvolací súd uviedol, že okresný súd mal ohľadne nároku žalobkyne na náhradu SSU za 150 bodov podľa položky 254 lekárskeho posudku sa mal v odôvodnení rozsudku venovať viac, pretože o takomto nároku uvažoval aj R.. Š. v znaleckom posudku č.1/2014, R.. P. vo svojom znaleckom posudku č.26/2015 uvažovala o ohodnotení SSU z titulu vážnych duševných porúch žalobkyne až v počte bodov 260. Zostala nezodpovedaná otázka, prečo R.. P. hodnotila SSU podľa položky 255 a na druhej strane R.. H. D. R.. Š. podľa položky 254. Čo sa týkalo nároku žalobkyne a zvýšenie SSU za 300 bodov, ohodnotených znaleckým posudkom č.1/2014 znalca R.. Š. položkou č.304c (pourazové obmedzenie hybnosti driekovej chrbtice) , okresný súd bližšie neskúmal, ako konkrétne sa obmedzenie hybnosti driekovej chrbtice prejavuje u žalobkyne v jej osobnom, rodinnom živote a spoločnosti vôbec.

23. Po zrušení rozsudku okresného súdu odvolacím súdom bolo vo veci nariadené pojednávanie. Právny zástupcu žalobkyne na doplnenie dokazovania navrhol vypočuť svedkov a to deti žalobkyne E. C. D. Y.. I. N..

24. Súdom navrhnutí svedkovia boli vypočutí a vo svojich svedeckých výpovediach uviedli nasledovné: Svedkyňa E. C., dcéra žalobkyne uviedla, že s rodičmi bývala asi do osemnástich rokov života. V čase, kedy mama mala nehodu, mala doma malé deti, trojčatá vo veku asi jedného roka. Vtedy rodičia za ňou nemohli chodiť. Mamu bolel chrbát, nevládala, bála sa chodiť autom, mala z toho paniku, stres. Malé deti nevládala zdvihnúť. Neskôr, keď maloleté deti podrástli, boli asi v škôlkarskom veku, s deťmi občas išla za rodičmi domov. V súčasnej dobe situáciu na strane matky videla tak, že nevládze dlhšie porobiť, nepustí ju chrbát, bolí ju. K nej do domácnosti (do Žiaru nad Hronom) často nepríde, hlavne kvôli tomu, že sa bojí jazdiť autom. Pred nehodou jazdila mama sama, vybavovala si svoje veci, dnes to už nedokáže. Podľa nej jej pohyb nie je svižný. Vonku s jej deťmi chodí len dedko. Matka nemôže pracovať v záhrade, v ktorej má záľubu, toto robí len otec. Tento supluje práce v domácnosti i na chalupe. Stav matky po dopravnej nehode poznala z toho, že jej mama telefonovala, osobne s ňou nebola.

25. Svedok Y.. I. N. , syn žalobkyne, vo svojej výpovedi uviedol, že v čase nehody býval s rodičmi, neskôr sa odsťahoval do podnájmu. Po dopravnej nehode podľa neho u matky nastali problémy po psychickej aj fyzickej stránke. Predtým mama jazdila autom, nemala problém sa premiestniť. Po nehode už nešoféruje vôbec. Problémy má aj v prípade, že sedí na mieste spolujazdca, je z toho nervózna. Matka pre nehodu bola kondične bez problémov, chodievala na prechádzky, so psom, na záhradku. Po nehode s týmto všetkým má problém. Sám chodím na chalupu sa rodičmi, kde v záhrade pomáha, prípadne mame do schodov, ktoré v tejto chalupe sú. Taktiež uviedol, že práce v domácnosti supluje otec. Svedok potvrdil, že matka pred dopravnou nehodou bola liečená na psychiatrii, navštevovala len ambulanciu. Problémy mala v tom, že nevychádzal z bytu, v televízií pozerala len ľahšie žánre. Ak niekedy išla von, bolo to len na vyšetrenie alebo nákup, teda to najnutnejšie. Pokiaľ išlo o fyzickú zmenu, tá sa u nej prejavila skokovo, evidentne, nehodnotil to ako zmenu súvisiacu s vekom. V zimnom období sa jeho rodičia zdržiavajú v byte v Martine a od jari sú na chalupe, kde sú cca 6 dní v týždni, okrem toho, keď si potrebujú niečo vybaviť.

26. Pri priznávaní nároku na sťaženie spoločenského uplatnenia, uplatnené žalobkyňou súd vychádzal z nasledovnej právnej úpravy:

27. Podľa ustanovenia § 2 ods.2 Zák.č.437/2004 Z.z. (ďalej len zákona), sťaženie spoločenského uplatnenia je stav v súvislosti s poškodením na zdraví, ktorý má preukázateľne nepriaznivé následky pre životné úkony poškodeného na uspokojenie jeho životných a spoločenských potrieb ako plnenie jeho spoločenských úloh.

28. Podľa § 5 ods.5 zákona, v prípadoch hodných osobitného zreteľa akým je uznanie invalidity môže súd náhradu na sťaženie spoločenského uplatnenia zvýšiť najviac o 50%.

29. Podľa § 10 ods. 3 zákona, ak následky možno napraviť alebo zmierniť jednoduchým a bežným lekársnym výkonom, posudzujúci lekár odporučí poškodenému takýto výkon.

30. Podľa § 10 ods.4 zákona, bodové hodnotenie na sťaženie spoločenského uplatnenia môže posudzujúci lekár primerane zvýšiť až na dvojnásobok vzhľadom na obmedzenia alebo stratu možnosti poškodeného uplatniť sa v živote a v spoločnosti, ktorú mal vo veku, v ktorom utrpel poškodenie na zdraví. V prípadoch ustanovených v odseku 3. posudzujúci lekár prihliada aj na stanovisko poškodeného k odporúčanému zákroku.

31. Žalobkyňa v podanej žalobe si uplatnila sťaženie spoločenského uplatnenia za položku 254 v zmysle predloženého znaleckého posudku R.. Y. H. - vážne duševné poruchy po iných vážnych poraneniach okrem zranenia hlavy bol uplatnený nárok 150 bodov v súlade s uvedeným posudkom. Tento nárok nebol žalovaným resp. intervenientom uznaný a preto súd nariadil znalecké dokazovania znalcom R.. K. Š., ktorý sa vo svojom znaleckom posudku č.1/2014 zo dňa 12.3.2014 vyjadril aj k tomuto nároku žalobkyne a uviedol, že podľa zdravotnej dokumentácie pacientka je sledovaná, liečená v psychiatrickej ambulancii pre afektívnu depresívnu poruchu v čiastočnej úprave, pre ktorú bola liečená aj pred predmetnou dopravnou nehodou. K tejto diagnóze sa po dopravnej nehode zo dňa 27.5.2011 pridala aj posttraumatická poúrazová stresová porucha, pričom samotná dopravná nehoda sa podieľala cca 20% percent na celkovom zmenenom psychickom stave pacientky. Z tohto dôvodu aj položku 254 uviedol v hodnotení sťaženia spoločenského uplatnenia bodmi 150, čo je cca 20% z celkovo možných 780 bodov.

Na námietku žalovaného, intervenienta, že znalci R.. H. D. R.. Š. nie sú ako ortopedi oprávnení vyjadrovať sa k duševným poruchám bola do konania pribratá znalkyňa R.. J. P., znalec z odboru zdravotníctva, farmácie, odvetvie psychiatria, ktorá k tejto skutočnosti uviedla, že vážne duševné poruchy vzniknuté pôsobením otrasných zážitkov, alebo iných nepriaznivých psychologických činiteľov a tiesnivých situácií podľa položky 255 je možné obodovať v rozsahu 260-1300 bodov. U žalobkyne bola stanovená diagnóza posttraumatická stresová porucha s bodovým ohodnotením 260 bodov. Podľa znalkyne u klientky po dopravnej nehode došlo k rozvoju posttraumatickej stresovej situácie a zhoršila sa klinická symptomatológia už existujúcej úzkostno-depresívnej poruchy. Na posttraumatickú stresovú situáciu sa liečila podľa dostupnej psychiatrickej dokumentácie 14.mesiakov a ešte v aktuálnom období pretrváva obava z cestovania autom, vyhýba sa cestovaniu na dlhšie trasy a od dopravnej nehody sama nešoférovala aj keď od mladosti má vodičské oprávnenie a do inkriminovanej udalosti sama šoférovala. Ostatné ťažkosti už prítomné nie sú. V dôsledku dopravnej nehody došlo u žalobkyne k rozvoju posttraumatickej stresovej situácie, k zhoršeniu psychopatológie už existujúcej duševnej poruchy zmiešanej úzkostno-depresívnej poruchy. Stav si vyžiadal navýšenie antidepresív s indikáciou anxiolytika a potrebou korekcie spánku.

32. Vychádzajúc z uvedených záverov znalcov súd dospel k záveru, že uplatnenie nároku žalobkyne za posttraumatickú stresovú poruchu bolo dôvodné. Pokiaľ sa k tomu vyjadrovali znalci z odboru ortopedie a túto položku udávali pod č.254 ako vážnu duševnú poruchu po iných ťažkých poraneniach okrem poranenia hlavy, kompetentný znalec pre uvedené sťaženie spoločenského uplatnenia to uviedol pod položkou 255 ako vážne duševné poruchy vzniknuté pôsobením otrasných zážitkov alebo iných nepriaznivých psychologických činiteľov a tiesnivých situácií. Akceptujúc záver znalkyne R.. P., ktorá konštatovala dôvodnosť priznania tohto nároku žalobkyne po dopravnej nehode súd priznal žalobkyne tento nárok, avšak len vo výške , ktorú si uplatnila žalobkyňa v žalobe a to 150 bodov pri bodovom ohodnotení za jeden bol 15,38 eura, teda vo výške 2307 euro. Duševný stav po dopravnej nehode tak, ako to konštatovali znalci, bol potvrdený aj svedkami, ktorí boli v konaní vypočutí a to deti žalobkyne, predovšetkým ten stav spočívajúci v strachu z jazdenia, absolútneho nešoférovania motorových vozidiel, vyhýbania sa cestovaniu na dlhšie trate. Priznaním tohto nároku v základnom bodovom ohodnotení bol nárok dôvodný. Zo strany súdu neboli zistené možnosti ani splnené podmienky pre navýšenie bodového ohodnotenia v rozsahu 50%. Uvedená duševná porucha bola u žalobkyne len časove obmedzená tak, ako to konštatovala v znaleckom posudku R.. P., liečba u žalobkyne v tejto súvislosti trvala od júna 2011 do júla 2012, teda v trvaní 14.mesiakov. Pokiaľ ďalší znalci, ktorých posudky boli v konaní predložené, nenavrhlí zvýšenie sťaženia spoločenského uplatnenia, súd akceptoval tento stav a žalobu v časti zvýšenia o 50% vo vzťahu k tomuto nároku zamietol.

33. Ďalej bol súdom posudzovaný nárok žalobkyne, uplatnený pod položkou 304c púrazové obmedzenie hybnosti driekovej chrbtice stredne ťažké, kedy znalci a to R.. H. D. R.. Š. priznali body v rozsahu 300 za toto púrazové obmedzenie, intervenientom tento nárok žalobkyne bol uhradený. Žalobkyňa si uplatnila navýšenie nároku podľa položky 304c o 50%. Znalci vo svojich znaleckých posudkoch R.. H. D.J. R.. Š.Á. nevykonali žiadne navýšenie základného bodového ohodnotenia, preto pokiaľ by mal súd zohľadniť tvrdenia žalobkyne odôvodňujúce navýšenie sťaženia spoločenského uplatnenia, muselo by ísť o výrazne zásadné skutočnosti, ktoré by súd posúdil ako dôvody hodné osobitného zreteľa, odôvodňujúce navýšenie sťaženia spoločenského uplatnenia na maximálnu mieru o 50%. V § 5 ods.5 uvedeného zákona je daná súdu možnosť náhrady za sťaženie spoločenského uplatnenia zvýšiť najviac o 50%. Dôvody hodné osobitného zreteľa podľa žalobkyne v danom prípade boli uvádzané to, že žalobkyňa má obmedzenie v domácich prácach, v záľubách, v záhradke. Vypočutí svedkovia v podstate poukazovali na totožné obmedzenia, kedy ich matka nemohla sa venovať tak, ako pred nehodou práci v záhradke, domácim prácam, ktoré mal podľa vyjadrenia svedkov suplovať manžel žalobkyne. Bližšie neboli špecifikované konkrétne práce, alebo konkrétne obmedzenia, ktoré by výrazným spôsobom sťažovali spoločenské uplatnenie žalobkyne, preto súd nepriznal žalobkyni nárok na náhradu za sťaženie spoločenského uplatnenia položky 304c zvýšením o 50% tak, ako to bolo uplatnené (základné bodové ohodnotenie 300 bodov boli žalobkyni zaplatené).

34. Pre účely priznania náhrady trov konania súd zosumarizoval uplatnený nárok žalobkyňou nasledovne:

Žalobkyňa vo svojej žalobe uplatnila sumu 19106,65 eura. Zo strany intervenienta jej v priebehu konania bola zaplatená suma 4921,60 eura, žalobkyňa vzala návrh späť bez zavinenia protistrany vo výške 7608,70 eura. V tejto časti bol návrh vzatý späť v sumách 1922,50 eura za bolestné, 3930 eura za sťaženie spoločenského uplatnenia, 1179 eura za sťaženie spoločenského uplatnenia, 159,15 eura za dioptrické okuliare, 340 euro ako rozdiel bodového ohodnotenia pri sťažení spoločenského uplatnenia a 78,05 eura bol neúspech žalobkyne, pretože táto suma za okuliare bola zaplatená pred podaním žaloby. Žalobkyňa bola v konaní úspešná vo výške 7253,35 eura. Tento úspech spočíval v úhrade sumy 4921,60 eura, zaplateným v priebehu konania intervenientom. Ďalej vo výške 332,35 eura priznané za bolestné a dioptrické okuliare a 2307 eur ako nárok spočívajúci za uplatnenie náhrady za sťaženie spoločenského uplatnenia položka 254 eventuálne 255. Žalobkyňa bola neúspešná v sume 11853,30 eura. Bez zavinenia protistrany vzala žalobu žalobkyňa späť vo výške 7608,70 eura a vo zvyšnej časti bola jej žaloba zamietnutá. Teda úspech žalobkyne bol 7253,35 eura v percentuálnom vyjadrení 38%, neúspech vo výške 11853,30 eura v percentuálnom vyjadrení 62%. Pri pomere úspechu a nesúpechu bola žalobkyňa neúspešná vo výške 24%.

O priznaní náhrady trov konania súd rozhodol v súlade s ustanovením § 255 ods.1 Civilného sporového poriadku.

35. Žalobkyňa, ktorá podala žalobu prostredníctvom právneho zástupcu vo svojej žalobe si uplatnila úroky z omeškania, ktoré boli špecifikované len tak, že si ich uplatňuje vo výške 8,75% ročne zo žalovanej sumy od 10.2.2013. Žiadna bližšia špecifikácia začiatku omeškania zo strany žalobkyne resp. jej právneho zástupcu v čase podania žaloby nebola a ani v priebehu konania do samotného rozhodovania vo veci sa k úrokom z omeškania právny zástupca žalobkyne žiadnym spôsobom nevyjadril, nešpecifikoval, neodôvodnil. V súlade s rozhodnutím odvolacieho súdu zo dňa 31.5.2017, na základe ktorého je potrebné len zistiť, či úrok z omeškania z jednotlivých peňažných nárokov, uplatnených žalobkyňou jej patrí, alebo nie, a ak áno, ktorým dňom sa dlžník dostal do omeškania s plnením peňažného dlhu. Pri posudzovaní úroku z omeškania v súlade s ustanovením § 517 ods.2 Občianskeho zákonníka a § 3 ods.1 Nariadenia vlády č.87/1995 Z.z. súd posudzoval nárok na priznanie úroku z omeškania len v časti úspešného uplatnenia nároku žalobkyne a to sumy 307,60 eura, ktorá jej bola zaplatená dňa 16.4.2017, sumy 4614 eura, ktorá bola zaplatená 16.4.2014 intervenientom a následne sumy 24,75 eura, zaplatenej intervenientom, sumy 2307 eura, ktoré boli priznané žalobkyni posledným rozsudkom vo veci samej. Pretože začiatok uplatneného úroku z omeškania tak, ako bol uvedený v žalobe nebol žiadnym spôsobom upresnený a ani z obsahu spisu nevyplývala dôvodnosť tohto dátumu, súd úroky z omeškania priznal odo dňa, kedy sa do dispozície žalovaného dostala žaloba. Tento ju prevzal dňa 3.6.2013, teda úrok z omeškania bol priznaný od 4.6.2013 z preukázateľne zisteného plnenia žalovaného vo výške 4921,60 eura (307,60 eura plus 4614 eura zaplatené 16.4.2014) priznal súd žalobkyni úrok z omeškania vo výške 8,5% ročne od 4.6.2013 do 16.4.2014. Ďalej úrok z omeškania vo výške 8,5% ročne zo sumy 2331,75 eura (24,75 eura plus 2307 eura) od 4.6.2013 do zaplatenia. Úrok z omeškania bol priznaný vo výške osem percentuálnych bodov zvýšených o základnú

úrokovú sadzbu Európskej centrálnej banky, platnej k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu. Vo zvyšnej časti súd uplatnený nárok žalobkyne na úrok z omeškania zamietol ako nedôvodný.

36. Podľa § 234 ods. 1 a 2 C.s.p. súd rozhoduje uznesením, ak nerozhoduje vo veci samej. Ak nie je ďalej ustanovené inak, použijú sa na uznesenie primerane ustanovenia o rozsudku.

37. Uznesením č.k. 5C/127/2013 - 56 zo dňa 15.10.2013 súd nariadil vo veci znalecké dokazovanie a znaleckou úlohou poveril R.. K. Š., znalca z odboru Zdravotníctvo a farmácia, odvetvie Traumatológia. Úlohou znalca bolo oboznámiť sa s obsahom spisu sp.zn. 5C/127/2013, zodpovedať na otázky intervenienta a vypracovať znalecký posudok. Dňa 18.03.2014 znalec predložil súdu vypracovaný znalecký posudok č. 1/2014 spolu s vyúčtovaním znaleckej odmeny za jednotlivé úkony znaleckej činnosti. Uznesením č.k. 5C/127/2013 - 84 zo dňa 20.03.2014 súd priznal R.. K. Š., znalcovi z odboru Zdravotníctvo a farmácia, odvetvie Traumatológia znaleckú odmenu vo výške 354,48 €, ktorá mu bola vo výške 100,- € vyplatená zo zálohy zloženej žalovaným a vo výške 254,48 € mu bola vyplatená zo štátnych prostriedkov.

38. Uznesením č.k. 5C/127/2013 - 145 zo dňa 10.04.2015 súd poveril znaleckou úlohou R.. J. P., znalkyňu z odboru zdravotníctvo a farmácia, odvetvie psychiatria, ktorá predložila súdu vypracovaný znalecký posudok dňa 7.07.2015 spolu s vyúčtovaním znaleckej odmeny za jednotlivé úkony znaleckej činnosti. Uznesením č.k. 5C/127/2013 - 189 zo dňa 27.07.2015 súd priznal znalkyni znaleckú odmenu celkom vo výške 480,00 €, ktorá bola znalkyni v sume 150,- € vyplatená zo zálohy zloženej žalovaným a v sume 330,- € zo štátnych prostriedkov.

39. Uznesením č.k. 5C/127/2013 - 151 zo dňa 17.04.2015 súd nariadil vo veci znalecké dokazovanie a ustanovil S.. J. X., znalca z odboru optika, odvetvie prístrojová optika, fyziologická optika, špeciálna optika, optoelektronika, spektrofotometria za znalca v tomto konaní. Dňa 25.11.2015 znalec predložil súdu vypracovaný Znalecký posudok č. 95/2015 spolu s vyúčtovaním znaleckej odmeny za jednotlivé úkony znaleckej činnosti.

Uznesením č.k. 5C/127/2013 - 215 zo dňa 8.12.2015 súd priznal ustanovenému znalcovi znaleckú odmenu celkom vo výške 92,60 €, ktorá bola znalcovi vyplatená v sume 50,- € zo zálohy zloženej žalovaným a v sume 42,60 € zo štátnych prostriedkov.

40. Civilný sporový poriadok v ust. § 251 až § 264 nerieši otázku trov, ktoré vzniknú v konaní štátu, a nie sú kryté finančnými preddávkami strán na dokazovanie. Za takýchto okolností musel súd, vzhľadom na spravodlivé usporiadanie nárokov štátu vo vzťahu k stranám, rozhodovať v zmysle článku 4 C.s.p..

41. Podľa článku 4 ods. 1 C.s.p., ak sa právna vec nedá prejednať a rozhodnúť na základe výslovného ustanovenia tohto zákona, právna vec sa posúdi podľa ustanovenia tohto alebo iného zákona, ktoré upravuje právnu vec čo do obsahu a účelu najbližšiu posudzovanej veci.

42. Podľa článku 4 ods. 2 C.s.p, ak takéhoto ustanovenia niet, súd prejedná a rozhodne právnu vec podľa normy, ktorú by zvolil, ak by bol sám zákonodarcom, a to s prihliadnutím na princípy všeobecnej spravodlivosti a princípy, na ktorých spočíva tento zákon tak, aby výsledkom bolo rozumné usporiadanie procesných vzťahov zohľadňujúce stav a poznatky právnej vedy a ustálenú rozhodovaciu prax najvyšších súdnych autorít.

43. Z judikatúry súdov Slovenskej republiky ale aj z predchádzajúcej právnej úpravy platnej do 30.06.2016 vyplýva, že v prípade sporového konania a vzniku trov štátu, mal štát vždy podľa výsledku konania proti stranám právo na náhradu trov konania, ktoré platil, pokiaľ u niektorého účastníka neboli predpoklady na oslobodenie od súdnych poplatkov.

44. Civilný sporový poriadok a ani Civilný mimosporový poriadok nerieši podľa akého pravidla sa má rozhodovať o trovách štátu. Súd preto o trovách štátu rozhodoval v zmysle článku 4 ods. 2 C.s.p., teda podľa normy, ktorú by súd zvolil, ak by bol sám zákonodarcom, a to s prihliadnutím na predchádzajúcu rozhodovaciu prax najvyšších súdnych autorít s prihliadnutím na princípy všeobecnej spravodlivosti tak, aby výsledkom bolo rozumné usporiadanie procesných vzťahov. Preto je podľa presvedčenia súdu spravodlivé s prihliadnutím na prechádzajúcu rozhodovaciu prax, aby strany podľa výsledku konania

nahradiť štátu trovy, ktoré mu v konaní vznikli. Keďže v konaní bola žalobkyňa úspešná vo výške 7253,35 eura, neúspešná 11853,30 eura, pri pomere úspechu a neúspechu bol jej úspech 38% a neúspech 62%. Úspech žalovaného tak predstavoval 62% a neúspech 38%. Preto súd Slovenskej republiky voči žalovanému priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 38%.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je prípustné odvolanie, ktoré sa podáva v lehote 15 dní od doručenia rozhodnutia na súde, ktorý ho vydal.

Podľa § 363 CSP v odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa § 364 CSP rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 365 ods. 1 CSP odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 365 ods. 2 CSP odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Podľa § 365 ods. 3 CSP odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 366 CSP prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona.